

Богъ; защото Богъ е вѣченъ, и нѣма никаквы предѣлы въ пространство-то и време-то, за да може чловѣческій разумъ да Го *ограничи*, *разумѣ* и *логически* да Го *сознае*.

2) За да сознаемъ и разбираемъ добръ единъ предметъ, що ни се представлява, не е доволно само да сознаемъ бѣяцы-тѣ на това представленіе, трѣба ёще да сознаемъ и разбираемъ: ако всйки-тѣ тѣ бѣяци, или само нѣкои отъ тѣхъ, наистинѣ принадлежатъ на тойзи представляемій предметъ. При това не е доволно да упознаемъ бѣяцы-тѣ отдѣлно, но въ связь и въ съединеніе, за да могатъ да составятъ едно цѣло или едно точно понятіе на представляемій предметъ.

Образуванье и рѣзденіе на понятія-та.

§. 25.

При образуванье-то на едно понятіе за нѣкой представляемій предметъ, мы всякога дѣйствуваме и мислимъ двояко: 1) Ако представлемій нашъ предметъ *приличя* или *неприличя* на едикой другы? и 2) ако онъ *не му приличя*, то какво различіе има помежду имъ и кое е туй различіе. — Спорядъ тые два еспособа, мы можемъ лесно да образуваме всяко едно понятіе, стига само опредѣленіе-то и назначеніе-то на тие прилични, или неприлични бѣяци, да е логическо и точно. За да обьясимъ това съ примѣръ, излагамы образуванье-то понятія „*человѣкъ*“. Тѣй мы казвамы какъ *человѣкъ* приличя на другы-тѣ животны, защото и онъ има като тѣхъ *живошность*: слѣдователно, *человѣкъ* е *едно живошно*; но онъ приличя на оній классъ отъ животны-тѣ, що подаятъ сами рожбы-тѣ си и ядѣтъ и зелень и мѣсо; по чя-